

zu lesen ist). 3, 506. 1888. 5, 1924. fgg. 1936. 3461. fgg. 6, 3050. 7, 422. 2894. 3139. 9479. 8, 4451. fgg. 12, 12657. fgg. 12964. 13165. fgg. HARIV. 13209. 14315. R. GORR. 2, 58, 10. BHĀG. P. 1, 2, 4. 3, 4, 22. 4, 1, 52. VĀMA-NA-P. in Verz. d. Oxf. H. 45, b, Kap. 6. — g) pl. Bez. bestimmter mythischer Wesen, eine Art Gandharva MBH. 2, 396. VP. 42. Nach Wilson im VP. Centauren, Wesen mit Pferde-Gliedern und menschlichem Rumpfe. Vgl. किंनर. — h) N. pr. eines der 10 Pferde des Mondes Vāṇi zu H. 104. — i) N. pr. eines Sohnes<sup>4</sup> des Manu Tāmasa BHĀG. P. 8, 1, 27. — k) N. pr. eines Sohnes des Viçvāmītra HARIV. 1467. — l) N. pr. eines Sohnes des Gaja und Vaters des Virāḡ VP. 165. — m) N. pr. eines Sohnes des Sudhṛti und Vaters des Kevala VP. 353. BHĀG. P. 9, 2, 29. 30. — n) N. pr. eines Sohnes des Bhavanmanju (Manju) und Vaters des Saṃkṛti VP. 450. BHĀG. P. 9, 21, 1. — o) N. pr. zweier Könige von Kāçmīra RĀGA-TAR. 1, 197. 250. 340. — 2) f. नरी = नारी Weib ĠAṬIDH. im ÇKDr. — 3) n. ein best. wohlriechendes Gras (रामकपूर).

नरक UḡGVAL. zu UṇĀDIS. 5, 35. 1) m. Unterwelt, Hölle AK. 1, 2, 3, 1. TRIK. 3, 3, 28. H. 1359. a. u. 3, 55. MED. k. 108. नेञ्जिस्त्रायत्थो नरकं पताम NĪR. 1, 11. दक्षिणापूर्वस्या दिशि विसर्पी नरकः TAITT. ĀR. 1, 19, 1. नरकं प्रतिपद्यते M. 2, 116. 11, 206. नरकं याति 3, 172. 249. 4, 87. नरकं गच्छतः 235. 8, 128. 313. सर्वाङ्गकमयेति 75. नरकं व्रजेत् 94. 307. नरके हि पतत्येते 11, 37. नरके वसेत् 207. घोरान्नरकान्प्राप्य 12, 54. नरकेषु विवर्तनम् 75. कृच्छ्रे स नरके मज्जेत् N. 6, 12. MBH. 5, 1589. 14, 2736. VARĀH. BRH. S. 2, 13. PAKĀT. 108, 21. BHĀG. P. 2, 7, 22. 6, 17, 20. MĀRK. P. 15, 80. 18, 7. neutr. 23, 17. BHĀG. P. 4, 29, 15. UḡGVAL. a. a. O. Verschiedene Höllen (21 die gewöhnliche Zahl) aufgeführt M. 4, 87. fgg. JĀGĀ. 3, 221. fgg. VP. 48. 207. fgg. BHĀG. P. 5, 26, 4. fgg. H. 1359. fgg. Hieher gehört wohl auch धूर्ता नरकप्रणिणः MBH. 12, 6518. Vgl. नारक. — 2) n. die personifizierte Hölle ist ein Sohn des Anṛta von der Nirṛti (Nirṛti) MĀRK. P. 50, 29. VP. 56. — 3) m. N. pr. eines Dämons, eines Sohnes der Erde (daher भौम genannt), der in Prāgḡjotisha hauste und hier von Kṛṣṇa erschlagen wurde, TRIK. H. 221. H. an. MED. MBH. 1, 2537. 2, 364. 3, 477. 488. 10914. 5, 1887. 12, 8261. 12956. ARĠ. 5, 20. HARIV. 216. 2287. 2362. 3117. 3134. 6791. fgg. 9126. 9132. 9160. 9790. 12695. 12848. R. 3, 20, 17. VP. 148. 581. fgg. BHĀG. P. 8, 10, 32. RĀGA-TAR. 2, 150. — 4) m. N. pr. eines Mannes: पफकनरकाः gaṇa तिककितवादि zu P. 2, 4, 68. — 5) N. pr. eines Landstrichs: मुहं च नरकं चैव शास्ति यो यवनाधिपः । — भगदत्तः MBH. 2, 578. ein Wallfahrtsort: ततो गच्छेत् नरकं तीर्थसेवो 3, 7029. — 6) m. = देवरात्रिप्रभेद (!) UṇĀDIK. im ÇKDr. — 7) f. नरिका P. 7, 3, 44. Vārtt. 1. = नरान्कायति Schol.

नरककुण्ड (न° + कु°) n. eine Grube oder ein Brunnen in der Hölle, worin die Verbrecher gemartert werden; es werden deren 86 mit Namen aufgeführt im BRAHMAVAIV. P. ÇKDr.

नरकजित् m. der Besieger (जित्) des Dämons Naraka, Bein. Kṛṣṇa-Vishṇu's TRIK. 1, 1, 28.

नरकदेवता (न° + दे°) f. die Gottheit der Unterwelt, Nirṛti ÇABDAR. im ÇKDr.

नरकपाल (नर + क°) Menschenschädel PAKĀT. I, 338.

नरकामि (न° + भू°) f. eine Abtheilung der Unterwelt, deren 7 aufgeführt werden H. 1360.

नरकस्थ (न° + स्थ) 1) adj. in der Hölle befindlich: °स्थो ऽपि देहं वै न पुनस्त्यक्तुमिच्छति BHĀG. P. im ÇKDr. — 2) f. मा der Fluss der Hölle, Vaitaraṇi H. 1086; ist viell. nur Erklärung, nicht Synonym.

नरकातक (नरक + अतक) m. der Vernichter des Dämons Naraka, Bein. Kṛṣṇa-Vishṇu's AK. in Verz. d. Oxf. H. 183, b.

नरकामय (नरक + आमय) m. = प्रेत ÇABDAR. im ÇKDr.

नरकाय् (von नरक), नरकायते die Hölle darstellen, ihr gleichen: स्म-शानं °यते MĀRK. P. 8, 117.

नरकारि (नरक + अरि) m. der Feind des Dämons Naraka, Bein. Kṛṣṇa-Vishṇu's H. 224, Sch.

नरकावास (नरक + आवास) m. Höllenbewohner H. 1362.

नरकीलक (नर + की°) m. der Mörder seines Lehrers H. 858.

नरकेशरिन् (नर + केश°) m. halb Mensch halb Löwe, Vishṇu in seinem 4ten Avatāra Verz. d. B. H. No. 623. — Vgl. नरसिंह u. s. w.

नरकौकस् (नरक + कौकस्) m. Höllenbewohner MĀRK. P. 15, 59. 31. 6.

नरग्राह (नर + ग्राह) m. halb Mensch halb Krokodil, Bez. einer Art von Kirāta R. 4, 40, 31.

नरङ्ग 1) m. Ausschlag auf dem Gesicht (वरणङ्क). — 2) n. penis UṇĀDIK. im ÇKDr. — Falsche Form für नराङ्ग.

नरता (von नर) f. das Menschsein, der Zustand als Mensch BHĀG. P. 7, 14, 5.

नरत्रोत्काचार्य (नर - त्रो° + आचार्य) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 1043.

नरत्न (von नर) n. = नरता AGNI-P. in SĀH. D. 2, 11.

नरद 1) ein best. in den Handel kommender Stoff, wohl ein Parfum gaṇa किसरादि zu P. 4, 4, 53. Vgl. नलद. — 2) m. N. pr. eines Brahmanen LALIT. 289.

नरदत्त (नर + दत्त) 1) m. N. pr. eines Brahmanen, eines Neffen des Ṛṣhi Asita, LALIT. 103. 110. SCHIEFNER, Lebensb. 248 (18). fg. — 2) f. मा N. pr. einer Göttin, welche die Befehle des 20sten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī ausführt, H. 46. N. pr. einer der 16 Vidyādevī 239.

नरदिक adj. f. ई mit Narada Handel treibend gaṇa किसरादि zu P. 4, 4, 53.

नरदेव (नर + देव) m. der Gott unter den Menschen, König, Fürst HALĀJ. im ÇKDr. M. 11, 82. MBH. 1, 3103. 3, 12330. 4, 19. 305. R. 2, 44, 25. 65, 28. 3, 48, 18. 5, 47, 20. 6, 66, 32. RAH. 3, 42. 7, 59. BHĀG. P. 1, 15, 18. 17, 5. 4, 24, 79.

नरदेवत्त (von नरदेव) m. Königswürde BHĀG. P. 1, 3, 22.

नरदेवदेव (नरदेव + देव) m. ein Gott unter den Göttern der Menschen, — den Königen BHĀG. P. 1, 19, 18.

नरद्विष् (नर + द्विष्) m. ein Feind der Menschen, ein Rakshas BHĀT. 15, 94.

नरनगर (नर + न°) N. pr. einer Stadt gaṇa लुभादि zu P. 8, 4, 39.

नरनाथ (नर + नाथ) m. Beschützer der Menschen, König, Fürst R. GORR. 2, 68, 55. BHĀG. P. 4, 26, 17. MĀRK. P. 20, 48. PAKĀT. I, 66. 68. RĀ-